

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113203430
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113203430.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zastúpená Jakubčák, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti odporcovi: F. Ď., M.. XX.XX.XXXX, Q. Š. XXXX/XX, XXX XX B. M. L., Š. G. P., o zaplatenie 37,51 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 37,51 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,51 eur od 11.02.2009 do zaplatenia z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. ust. čl. 18 bod 18.14. Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.08.2002, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 10.02.2006 medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, v znení: „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 29.01.2013 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 01.02.2013 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu 2.605,03 eur spolu s úrokom vo výške 17,30 % ročne zo sumy 1.542,21 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.542,21 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 nadobudol ďalej uvedenú pohľadávku veriteľa Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „SISp“). Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom o postúpení pohľadávky podľa ust. § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 10.02.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 995,82 eur pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 10. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej

splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 10.03.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 10.02.2009. Odporca bol povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v zmluve o úvere. Odporca svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t. j. do 10.02.2009. Po postúpení predmetnej pohľadávky nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe zmluvy o úvere poukázaná žiadna platba. Navrhovateľ napokon uviedol, že jeho pohľadávka zo zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia, t. j. 21.12.2010 vo výške celkom 2.605,03 eur, z toho istina po splatnosti vo výške 1.542,21 eur, úroky vo výške 503,13 eur a úroky z omeškania vo výške 559,69 eur. Istinu vo výške 1.542,21 eur navrhovateľ ďalej úročí úrokom vo výške 17,30 % ročne a zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 29.07.2015 doručenom súdu dňa 31.07.2015 uviedol, že upravuje svoj pôvodný návrh tak, že sa domáha voči odporcovi zaplata sumy 37,51 eur, ktorá suma predstavuje 1 mesačnú splátku splatnú dňa 10.02.2009 spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,51 eur od 11.2.2009 do zaplata a náhrady trov konania.

Súd uvedené podanie z hľadiska jeho obsahu posúdil v zmysle ust. § 41 ods. 2 O.s.p. jednak ako späťvzatie návrhu v časti o zaplata sumy 2.567,52 eur s príslušenstvom a jednak ako zmenu návrhu spočívajúcu v jeho rozšírení.

Uznesením č. k. 6C/117/2013-53 zo dňa 28.08.2015 súd konanie v časti o zaplata sumy 2.567,52 eur spolu s úrokmi vo výške 17,30 % ročne zo sumy 1.542,21 eur od 22.12.2010 do zaplata a úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.504,70 eur od 22.12.2010 do zaplata zastavil. O trovách konania súd určil, že o nich bude rozhodnuté v rozhodnutí vo veci samej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.09.2015.

Následne súd uznesením č. k. 6C/117/2013-58 zo dňa 06.11.2015 pripustil zmenu žalobného návrhu navrhnutú navrhovateľom v podaní zo dňa 31.07.2015, v zmysle ktorej sa navrhovateľ v ďalšom konaní domáhal od odporcu zaplata sumy 37,51 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,51 eur od 11.02.2009 do zaplata a náhrady trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.11.2015.

Odporca sa k návrhu na začatie konania, ani po jeho čiastočnom späťvzataní a zmene (podanie navrhovateľa zo dňa 29.07.2015) písomne nevyjadril.

Súd vec prejednal a vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 22.01.2016 v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu navrhovateľa podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju, ako aj navrhovateľovu, neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, pričom o odročenie pojednávania nepožiadala. Odporca svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

Navrhovateľ sa podaním zo dňa 18.01.2016 vyjadril súčasne k veci samej, v ktorom podaní okrem iného uviedol, že ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ani Občiansky zákonník v žiadnom svojom ustanovení neupravujú podmienené postúpenie pohľadávky. Navrhovateľ taktiež uviedol, že účelom ust. § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva.

Súd tak pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovných skutkových zistení vyplývajúcich z navrhovateľom produkovaných listinných dôkazov.

Dňa 10.02.2006 uzavrela SISP ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 8 spisu), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 30.000,- Sk (995,82 eur) a za nasledovných Základných podmienok: druh úveru: miniúver do 10 minút, výška úrokovej sadzby: 17,30 % ročne pevná do konečnej splatnosti úveru, poplatok za poskytnutie úveru: bez poplatku, poplatok za správu úveru: 50,- Sk mesačne, výška splátok: 1.130,- Sk (37,51 eur), periodicita splátok: mesačne k 10. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky: 10.03.2006, konečná splatnosť úveru: 10.02.2009, splatnosť úrokov: v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania: inkasom z inkasného účtu, RPMN: 10,68. SISP ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver po splnení podmienok uvedených v zmluve. Dlžník sa zaviazal úver splatiť, platiť úroky a plniť dohodnuté podmienky. (čl. I zmluvy) Dlžník zároveň v čl. II. bod 2 vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa a Úverovými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“).

Podľa ust. čl. 18 bod 18.14. Všeobecných obchodných podmienok SISp účinných od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“; dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 68 spisu), klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

Dňa 21.12.2010 uzavrela SISp ako postupca s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 10 spisu), ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy, medzi inými aj pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. 0312711653 v celkovej výške 2.605,03 eur (výňatok z prílohy č. 1; dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 26).

Listom zo dňa 28.12.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 6 spisu) oznámila SISp odporcovi, že postúpila navrhovateľovi pohľadávku voči nemu z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 2.605,03 eur s príslušenstvom.

Podľa fotokópie obálky listovej zásielky SISp adresovanej odporcovi podanej u poštového doručovateľa dňa 09.02.2011, si odporca listovú zásielku nevyzdvihol v úložnej dobe, ktorá začala dňa 11.02.2011, nevyzdvihol. (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 7 spisu).

Súd v ďalšom považoval medzi účastníkmi za nesporné skutkové tvrdenie navrhovateľa (§ 153 ods. 1 O.s.p.), že SISp odporcovi v zmysle zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX poskytla úver vo výške 30.000,- Sk a súčasne, že na tento úver neboli uhradená splátka vo výške 37,51 eur, ktorá mala splatnosť dňa 10.02.2009.

Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 10.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 10.06.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; (§ 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (§ 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov)

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 10.06.2010, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom

spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 365 ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 525 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu [13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov], sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53a OZ) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

V danom prípade tak bol predmetnou zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.02.2006 založený medzi SISp ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vyplynula SISp povinnosť poskytnúť za dohodnutých podmienok dlžníkovi úver - peňažné prostriedky do sumy 30.000,- Sk a odporcovi ako dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť SISp aj s úrokmi a dohodnutými poplatkami v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.130,- Sk (37,51 eur) so splatnosťou do 10. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 10.03.2006 a poslednej splátky 10.02.2009. Túto zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru zo strany veriteľa bez najmenších pochybností poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania (§ 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. - banka) spotrebiteľovi (§ 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.; keďže išlo o bezúčelový úver, t. j. nie o úver a výkon zamestnania, povolania alebo podnikania) možno podľa cit. ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. nie je samostatným zmluvným typom, možno konštatovať, že z hľadiska zmluvného typu, išlo medzi účastníkmi zmluvy o uzavretie zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ. Neznamená to však, že by v danom prípade nešlo o zmluvu spotrebiteľskú, a to vzhľadom k tomu, že táto zmluva má všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa cit. ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, teda že bez najmenších pochybností išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvnil nemohol. Potom v zmysle cit. ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. sa na túto zmluvu vzťahujú primerane ust. § 52 a nasl. OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z.

Keďže zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom [cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ] riadi sa záväzkovo-právny vzťah medzi zmluvnými stranami ustanoveniami tretej časti ObZ (§ 261 a nasl.).

Navrhovateľ si tak v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.12.2010 podľa cit. ust. § 524 OZ od SISp ako pôvodného veriteľa a postupcu vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie odporcu, túto vyvodzoval z jeho dlžnickeho záväzku podľa cit. ust. § 497 ObZ a z tej skutkovej okolnosti, že odporca ako dlžník nesplnil svoj záväzok splácať splátky úveru riadne a včas, konkrétne, že nesplnil svoj záväzok uhradiť riadne a včas poslednú splátku vo výške 37.51 eur splatnú dňa 10.02.2009.

Súd sa ďalej v danej veci zaoberal samotným postúpením žalovanej pohľadávky pôvodným veriteľom SISp na navrhovateľa. Z tohto totižto navrhovateľ vyvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Rovnako sa navrhovateľ aj podaním zo dňa 18.01.2016 k tejto problematike výslovne vyjadroval, zrejme pod vplyvom rozhodovacej praxe súdov, s ktorou sa ako spoločnosť obchodujúca s pohľadávkami stretol. Súd aj napriek argumentácii navrhovateľa, uvedenej v podaní zo dňa 18.01.2016, vychádzal z toho, že v danom prípade išlo nesporene o pohľadávku pôvodného veriteľa SISp ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkovi - odporcovi (ako klientovi). Z tohto dôvodu je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Navrhovateľ zásadne namietal, že toto ustanovenie nie je možné vykladať tak, že v prípade nedodržania podmienok postúpenia pohľadávky uvedených v tomto ustanovení, by toto malo sankcionovať banku v súkromnoprávnej rovine neplatnosťou jej právneho úkonu - postúpenia pohľadávky zo strany banky na iný subjekt. Súd sa však s argumentáciou navrhovateľa nestotožnil. Aj napriek tomu, že dotknuté cit. ust. § 92 ods. 8 je systematicky zaradené v 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, nie je možné vykladať ho zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinností banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromnoprávných vzťahov. Ak by súd takýto navrhovateľom prezentovaný výklad pripustil, poprel by najúčinnější nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postupovanie „neukončených“ („živých“) úverov jej klientov bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel dotknutého ust. § 92 ods. 8, a to je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Výkladu súdu nasvedčuje aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7), ktorá doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Rovnako neobstojí ani argument, že OZ v dotknutých ustanoveniach upravujúcich inštitút postúpenia pohľadávky neobsahuje obmedzenie oprávnenia banky postúpiť pohľadávku voči klientovi na iný subjekt (obdobne ani zákon č. 258/2001 Z. z., príp. zákon č. 129/2010 Z. z.), keďže úpravu podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je v tomto prípade potrebné považovať za právnu úpravu špeciálnu (lex specialis) vo vzťahu k príslušným ustanoveniam

OZ (lex generalis). Z cit. ust. § 92 ods. 8 tak možno vyvodit', že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškanií so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke. Súd musí konštatovať, že navrhovateľ v konaní nepreukázal naplnenie vyššie uvedených podmienok pre vznik oprávnenia banky postúpiť žalovanú pohľadávku (po čiastočnom späťvzatí návrhu už len právo na splátku vo výške 37,51 eur splatnú dňa 10.02.2009) voči dlžníkovi - odporcovi z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.02.2006. Pokiaľ ide o časť postúpenej pohľadávky, ktorá zostala predmetom sporu, zodpovedajúcu splátke vo výške 37,51 eur splatnej do 10.02.2009, aj keď v čase uzavretia dotknutej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi SISp a navrhovateľom, t. j. ku dňu 21.12.2010, bola sporná pohľadávka už po splatnosti viac ako 90 dní, zo strany navrhovateľa však nedošlo k preukázaniu podmienky, že k uvedenému omeškaniu odporcu došlo aj napriek písomnej výzve banky - SISp. Navrhovateľ v konaní aj napriek vedomosti o znení ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a možnosti prieskumu platnosti postúpenia ním uplatňovanej pohľadávky súdom (toto vyplýva jednoznačne z podania jeho právneho zástupcu zo dňa 18.01.2016), neprodukoval v konaní ani len tvrdenie o takejto výzve banky, nie to ju ešte označil ako dôkaz. Keďže tak v konaní nebolo preukázané naplnenie uvedených podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na navrhovateľa, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a navrhovateľa, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky, ako na neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na základe neplatného právneho úkonu však navrhovateľ nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od odporcu ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom. (k rovnakému záveru o obsahu a zmysle právnej úpravy obsiahnutej v dotknutom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dospel napr. aj Krajský súd v Bratislave v uznesení spis. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, o ktorých rozhodnutiach má súd vedomosť zo svojej činnosti) Na uvedenom nemení nič ani vyššie cit. ust. čl. 18 bod 18.14. VOP, na ktoré navrhovateľ sám poukázal a podľa ktorého klient (dlžník odporca) mal výslovne súhlasiť s tým, že SISp je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Súd totiž považuje túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, ktorá je absolútne neplatnou podľa cit. ust. § 53 ods. 4 OZ. Ako už bolo vyššie uvedené na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SISp a dlžníkom odporcom založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle cit. ust. § 52 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vyplýva z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca I.) nemohol individuálne ovplyvniť a súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení oboch podmienok a deklaroval neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 18 bod 18.14. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom túto súčasne uviedol v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. aj vo výroku tohto rozsudku.

Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, a to že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca) nemohol individuálne ovplyvniť, nepochybne plynie už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred navrhovateľom predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 (t. j. ešte pred uzavretím predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.02.2006) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.02.2006 bol nútený dlžník odporca prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - SISp ako veriteľom.

Naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, t. j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu

ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo sťažené), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu výlučne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (v tomto prípade banky - SISp) a spotrebiteľa (v tomto prípade dlžníka odporcu I.) zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Súd tak vo veci konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal, že by so sporným postúpením pohľadávky odporca ako klient SISp vyslovil svoj súhlas, a preto na daný prípad dopadá cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z..

Napokon na predmetnom posúdení nastolenej otázky platnosti dotknutej časti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok súdom nemôže nič zmeniť ani argumentácia navrhovateľa uvedená v podaní zo dňa 18.01.2016 ohľadom preferovania výkladu právnych úkonov v prospech ich platnosti (s odkazom na judikatúru Ústavného súdu SR, resp. Ústavného súdu ČR), a to vzhľadom k tomu, že súd v konaní neposudzoval platnosť dvojstranného právneho úkonu SISp a navrhovateľa z dôvodu jeho nedostatkov podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, ale v kontexte výkladu právnej normy, konkrétne cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., t. j. v kontexte abstraktného skúmania zákonných podmienok oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi na iný subjekt bez súhlasu klienta a s týmto spojenou platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky banky na iný subjekt. Ako už bolo vyššie uvedené, súd dospel k takému právnomu posúdeniu, že na platné postúpenie pohľadávky banky voči klientovi bez jeho súhlasu je nutné, aby boli naplnené podmienky pre vznik oprávnenia banky postúpiť pohľadávku voči klientovi na iný subjekt podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. V prejednávanom prípade naplnenie týchto podmienok preukázané nebolo, z čoho súd vyvodil neplatnosť dotknutej časti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok podľa cit. ust. § 39 OZ pre rozpor so zákonom.

S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa v konaní, t. j. o tom, že navrhovateľ nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči odporcovi, a preto návrh navrhovateľa na začatie konania už bez ďalšieho zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Súd rozhodol o trovách konania s poukazom na ust. § 151 ods. 1 O.s.p. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z vyššie cit. ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Plne úspešným účastníkom v konaní je odporca, a to jednak z dôvodu, že konanie bolo v časti o zaplatenie sumy 2.567,52 eur s príslušenstvom zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu bez bližšieho odôvodnenia tohto späťvzatia (navrhovateľ teda v tejto časti nesie procesné zavinenie na zastavení konania) a vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 37,51 eur s prísl. bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnutý. Odporcovi preto prináleží právo na náhradu trov konania. Nakoľko si však odporca v priebehu konania právo na náhradu trov konania návrhom neuplatnil, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.